

Forslagets § 1 skal jeg blot fremhæve den ene Bestemmelse, at det nye Politi skal underlægges Justitsministeren, medens Gendarmerikorpset er henlagt under Krigsministeren. Denne Forandring er en væsentlig Forandring; den er begrundet i de to Institutioners forskellige Bestemmelse. Et Korps, der som Gendarmerikorpset er bestemt til hovedsagelig at gjøre Tjeneste under ekstraordinære Forhold og derved bevirke, at man ikke skal behøve at recurrere til det almindelige Militær, maa selvfølgelig høre under Krigsministeren. Et Politi, hvis væsentligste og hyppigste Gjerning vil være den daglige Polititjeneste under Ledelse af Landets Politimestre, maa derimod sortere under Justitsministeren. Derfor er det ret kuriøst, naar det ærede Mindretal siger i Betænkningen, at det Politi, vi foreslaa, er „Gendarmeri i en noget anden Stikfelse.“ Mindretallet anfører for denne Opfattelse forskjellige Punkter, som ere hentede fra selve Lovforslaget. Det kunde det meget vel have sparet sig. Jeg er overbevist om, at saa længe man ikke vil forhandle om at sætte noget Andet i Stedet for Gendarmene, kan man affatte Forslag, som man vil, det vil dog altid blive sagt, at det er Gendarmen under en anden Stikfelse. Nei, det er ikke Gendarmeri, det er Politi. — Med Hensyn til § 2 skal jeg henvise til Betænkningen. Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at der ogsaa er et andet Punkt end det tidligere fremhævede, hvor denne Ordning vil medføre Besparelser, idet der er langt færre Beredne i dette Politi end i Gendarmerikorpset. Hvad angaar § 3 om Ansættelsen, skal jeg henvise til selve Lovforslaget; Paragrafens Bestemmelser behøve ikke nogen nærmere Begyndelse. — Saa er der § 4; den angaar Straf for Forfeelser og Baatalen deraf; den bestemmer, at Politiet skal staa under militær Straffelov og militær Jurisdiktion. Heri har nu Mindretallet fundet et Argument for, at det nye Politi i Virkeligheden er Gendarmeri, blot paa en anden Maade. Under Udarbejdelsen af Lovforslaget var dette Punkt et, der frembød særlige Vanskeligheder. Det følger nemlig af sig selv, at naar man har et Korps af den Bestaaenhed og den Størrelse, kan man ikke undvære særlige Straffebestemmelser. Tanken ledes des iøvrigt nærmest hen paa at faae det Samme, som man har ved Kjøbenhavns Politi, hvor der navnlig er givet Chefen en stor disciplinær Straffemyndighed; men ved nærmere Overveielse viste denne Tanke sig uigjennemførlig. I Kjøbenhavn er Forholdet det, at Alle, som høre til Politiet og have med Politiet at gjøre, ere Politidirektøren underordnede. Udenfor

Kjøbenhavn vilde Forholdet derimod blive det, at man ved Siden af en Politichef havde Politimestrene, som uden at staa under Politichefen, skulle agere med Politibetjentene. Man kan nu ikke henlægge den disciplinære Straffemyndighed til Politimestrene, og omvendt kunde man heller ikke henlægge den til Politichefen, saaledes at denne diskretionært kom til at afgjøre Spørgsmaal mellem Politimestrene og Betjentene. Altsaa Reglerne for Kjøbenhavns Politi kunde ikke overføres paa Politiet i det øvrige Land; man maatte have noget Andet i Stedet. Det laa da meget nær at tage Hensyn til, hvad der gjælder for et andet Politikorps, som benyttes af Civilautoriteterne, nemlig Grændsegendarmeriet, som jo benyttes af Toldvæsenet, men for hvilket der dog gjælder den Bestemmelse, at det hører under militær Jurisdiktion. Iøvrigt er det meget muligt, at vi ikke herved ere komne ud over enhver Vanskelighed; et æret Medlem af dette Thing, som er særlig sagkyndig paa dette Omraade, har ment, det vilde medføre Vanskeligheder, naar de militære Straffe skulde anvendes i dette Forhold; men det er jo Noget, hvorom der senere kan forhandles nærmere. — Slutningen af § 4 indeholder Bestemmelsen om, at alle de ved Korpsbetjentene „kunne i paafølgende Tilfælde indkvarteres efter Reglerne for Militærens Indkvartering“. Dette har det ærede Mindretal fundet særlig betænkeligt som et Tegn paa, at Statspolitiet i Virkeligheden vil være Gendarmeri. Jeg veed ikke, om dette skulde ligge i Ordet „indkvartere“, som er et militært Udtryk; jeg har i saa Fald ikke Noget imod, hvis det skulde kunne sjerne Betænelighederne hos Mindretallet, at der i Stedet for „indkvartere“ sattes f. Ex. „indlogere“. Der er nemlig her Intet, der i Virkeligheden gaar ud paa Noget, svarende til det, som man har med Hensyn til militær Indkvartering. Den fornødne Forklaring findes forøvrigt i Betænkningen. Der er det ligefrem forudsat, at de til Politiet Hørende i Almindelighed selv skulle sørge for at staffe sig Bolig. Men da der kan blive Tale om at samle undtagelsesvis et større Antal Betjente paa et Sted, paa Landet f. Ex., er det ganske naturligt, at der gives Bestemmelse om, hvorledes man i paafølgende Tilfælde skal kunne faae Logis for den paagjældende Styrke for en Nat eller to, og Udvalget har fundet det at ligge nærmest at henvise til, at man i fornødent Fald bruger den samme Bestemmelse, som gjælder for militær Indkvartering. Med Hensyn til § 5 kan jeg, hvad angaar Distinktionen mellem kommunal Politi og Statspoliti henvise til